[2021] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 493

ਸਤਪਾਲ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ

(2021 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 261)

03 ਮਾਰਚ, 2021

[ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈਂਡੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860:

ਐੱਸ. 302 - ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਕੇ ਹੋਈ ਮੌਤ - ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ - ਰੱਖੀ ਗਈ: ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਰਟ

ਆਯੋਜਿਤ: 1 ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਝੁਲਸੇ ਹੋਏ ਹਸਪਤਾਲ 'ਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਏ.ਐੱਸ.ਆਈ ਹੋਰ ਪੁਲਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ 90 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਠੀਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਭੇਜੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਆਪਣੇ ਮਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਵਿਚ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ [ਪੈਰਾ 13][497-ਸੀ-ਈ]

2. ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -5 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -6 ਦੇ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮਾਮਾ ਹਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਹੱਥੋਂ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ 'ਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -5, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 261

2010 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ ਡੀ-147 ਡੀ.ਬੀ. ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 05.09.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਨਿਤਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਦੀਪਕ ਠੁਕਰਾਲ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਗੌਤਮ ਸ਼ਰਮਾ, ਡਾ: ਮੋਨਿਕਾ ਗੁਸਾਈਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਆਰ ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ 2008 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 20, ਜਗਾਧਰੀ ਵਿਖੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 05 ਸਤੰਬਰ, 2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ (ਆਈਪੀਸੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

3. ਜੇ.ਪੀ. ਹਸਪਤਾਲ, ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੂਜਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸੜਨ ਕਾਰਨ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਸਬੰਧੀ, 20.03.2008 ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 112 ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 307 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਰਾਣੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ 27.03.2008 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਈਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ, ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇ.ਪੀ. ਹਸਪਤਾਲ ਗਏ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ 90 ਫੀਸਦੀ ਤਕਲੀਫ ਸੀ। -6 ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ, ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 16] [497- ਐੱਫ- ਐੱਚ; 498-ਬੀ-ਡੀ]

ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੁਮੁਦ ਗੁਗਨਾਨੀ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ, ਜਗਾਧਰੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਪੂਜਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ।

4. ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ, ਜਗਾਧਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਮਲੇਸ਼, ਮਿੱਤਰ ਸੈਨ ਅਤੇ ਅੰਜਲੀ, ਸੱਸ, ਜੀਜਾ ਅਤੇ ਭਰਜਾਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਤੀ 12.08.2008 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

5. ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸੀ. ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-1, ਸੀ. ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-2, ਜੈ ਪਾਲ, ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-3, ਈ.ਐਚ.ਸੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-4, ਵਰਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਵਜੋਂ, ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-6 ਵਜੋਂ, ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-7 ਵਜੋਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-8 ਵਜੋਂ ਏ.ਐਸ.ਆਈ., ਡਾ. ਮਨੀਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-9 ਵਜੋਂ, ਈਐਚਸੀ ਸਤਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਵਜੋਂ, ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-11 ਵਜੋਂ ਐਸ.ਆਈ, ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-12 ਵਜੋਂ ਏ.ਐਸ.ਆਈ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-13 ਵਜੋਂ ਡਾ: ਅਮਿਤ ਗੋਇਲ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-14 ਵਜੋਂ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਬਲਰਾਜ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-15 ਵਜੋਂ ਏ.ਐਸ.ਆਈ, ਈਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-15 ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਕੁਮੁਦ ਗੁਗਨਾਨੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-16 ਵਜੋਂ। .

6. ਜਦੋਂ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ (ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.) ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੂਜਾ ਰਾਣੀ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅੰਜਲੀ (ਭੈਣ) ਨਾਲ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

7. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 03.11.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। 10,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਲ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ।

8. ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ, ਜਗਾਧਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ 2010 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ ਡੀ-147-ਡੀਬੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ 05 ਸਤੰਬਰ, 2016 ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ,

ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

9. ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਨਿਤਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਪਕ ਠੁਕਰਾਲ, ਸਿੱਖਿਆ ਉਪ ਉਪਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਏ.ਜੀ.

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ, ਅੱਗੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-16 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਇੱਕ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

11. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਤਾ ਡਿਪਟੀ ਏ.ਜੀ. ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਈਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ 90 ਫੀਸਦੀ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਠੀਕ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੁਮੁਦ ਗੁਗਨਾਨੀ, ਤਤਕਾਲੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ, ਜਗਾਧਰੀ ਨੇ 'ਐਕਸ-ਪੀਐੱਲ' ਦੇ ਤਹਿਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੂਜਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉਕਸਾਉਣ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਬਿਆਨ 'ਚ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸੜਨ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਮ੍ਰਿਤਕ, ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

12. ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਘੋਖਿਆ ਹੈ।

13. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਪੂਜਾ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਝੁਲਸ ਕੇ ਹਸਪਤਾਲ 'ਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਦਿਆਂ ਹੀ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ 90 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਠੀਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਭੇਜੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ, ਜਗਾਧਰੀ, ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ। ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਪੂਜਾ ਰਾਣੀ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਐਲ. ਆਪਣੇ ਮਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਵਿਚ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 12.08.2008 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੂਜਾ ਰਾਣੀ ਨੂੰ 20.03.2008 ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ, 27.03.2008 ਨੂੰ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੀ ਤਾਬ ਨਾ ਝੱਲਦਿਆਂ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-16 ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।

14. ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-5 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-6 ਦੇ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮਾਮਾ ਹਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਹੱਥੋਂ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੂਜਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ।

15. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਸਨ, ਨਹੀਂ। ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ।

16. ਜੇਕਰ ਪੀਡਬਲਯੂ-16 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-5, ਪੀਡਬਲਯੂ-6 ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਪੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਤੁਰੰਤ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਜਾਂਚ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-16 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

17. ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

